

Θαυμαστά γεγονότα στη ζωή της Γερόντισσας Ευπραξίας

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Γερόντισσα Ευπραξία

Πνευματικά κατορθώματα

Μέσα σ' αυτήν την πνευματική αδελφική κυψέλη ζούσαν μοναχές με πολύ μεγάλη πνευματική κατάρτιση και αγιότητα. Ή Γερόντισσα Ευπραξία διηγιόταν τα ακόλουθα περιστατικά:

Μια αδελφή δεν είχε καθόλου χρήματα για να ζήσει. Οι δικοί της, άγνωστο γιατί, είχαν πάψει να της στέλνουνε και κατά συνέπεια δεν είχε να φάει. Ή αδελφή αυτή είχε την ευλογημένη συνήθεια μετά το πέρας της ακολουθίας στο καθολικό της Μονής να παραμένει στο ναό και να κάνη σε κάθε εικόνα του τέμπλου του ναού ένα τρακοσάρι κομποσκοίνι. Αρχιζε από τον αρχάγγελο Μιχαήλ και τελείωνε στον αρχάγγελο Γαβριήλ. Μια μέρα λοιπόν οι αδελφές της Μονής την άκουσαν έκπληκτες να μαλώνει στα Παριανά (όπως μιλάνε οι Παριανοί) με τον Αρχάγγελο Μιχαήλ και να του λέει ότι δεν θα σου ξανακάνω κομποσκοίνι άρχάντζελλέ μου διότι με άφησες χωρίς χρήματα, χωρίς φαγί. Την επομένη ημέρα ή Γερόντισσα λαμβάνει μία επιταγή χωρίς αποστολέα, ανώνυμη, με πολλά χρήματα και καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Μία άλλη αδελφή έκανε την ευχή του Ιησού συνεχώς. Είχε όπως λέμε αληθινά την καρδιακή νοερά προσευχή αδιαλείπτως και πολλές φορές την άκουγαν να φωνάζει δυνατά την ευχή. Αυτή είχε αντί κελιού την στρωμνή της κάτω από τη σκάλα και εκεί κοιμόταν. Αλλά όπως λένε οι πατέρες στο τέλος ό ασκών αυτό το πνευματικό έργο της προσευχής φθάνει να λέει μόνο τη λέξη Ιησού. Αυτή ή αδελφή φώναζε και την άκουγαν όλες οι αδελφές να λέει: Ιησού μου, Ιησού μου, Ιησού μου... συνεχώς. Γέρασα, παιδί μου, μου έλεγε ή Γερόντισσα Ευπραξία και ακόμη αντηχεί στα αυτιά μου ή φωνή της Γερόντισσας Θεοφανούς να λέει Ιησού μου... Ιησού μου...

Στο τέλος της ζωής της, ανέθεσαν στην γερόντισσα Ευπραξία την περιποίηση της γερόντισσας Θεοφανούς. Όταν κοιμήθηκε ή γερόντισσα αυτή οι αδελφές την

ετοίμασαν ως είθισται σε μοναχούς και στο τέλος την έραψαν. Ήταν όμως νύχτα και την εποχή εκείνη δεν υπήρχε στο Μοναστήρι ηλεκτρικό φως, αλλά χρησιμοποιούσαν λάμπα πετρελαίου για τις ανάγκες τους. Οι αδελφές όμως μέσα στη λύπη τους και στο τί έπρεπε να κάνουν ξέχασαν να ανάψουν τη λάμπα. Άκτιστο φως περιέλαμψε τότε το κελί και έφεγγε σαν να ήταν ημέρα, ώστε καμιά δεν την απασχόλησε να ανάψει την λάμπα καθώς έβλεπαν κανονικά και τη ράψανε κιόλας μέσα στο απόλυτο σκοτάδι της νύχτας.

Το βράδυ πού την ξενυχτούσανε βγήκε στο Μοναστήρι ένας φοβερός αέρας και ανεμοστρόβιλος πού ξερίζωσε 17 δένδρα της Μονής. Την άλλη μέρα το πρωί στείλανε μήνυμα στη Λογγοβάρδα να έρθει ο π. Φιλόθεος ως πνευματικός τους να κάνη την κηδεία της αδελφής. Διηγήθηκαν τα περιστατικά του φωτός και του ξεριζώματος των δένδρων. Και αυτός έδωσε την εξής εξήγηση:

- Ήρθε ο Διάβολος παιδιά μου να ελέγξει την αδελφή Θεοφανώ περί αμαρτίας και επειδή δεν βρήκε τίποτε, από το κακό του, ξερίζωσε τα δένδρα, ως κακός πού είναι, διότι πουθενά αλλού δεν έγινε καταιγίδα και ανεμοστρόβιλος παρά μόνο μέσα στο χώρο της Μονής.

Άλλη αδελφή ημέρα Μ. Σαββάτου αισθάνθηκε λίγο αδιάθετη. Ξάπλωσε και έψαλλε όλα τα αναστάσιμα πού θα έλεγαν το βράδυ με γλυκύτατη φωνή από στήθους και αφού τελείωσε ζήτησε συγχώρεση από τις αδελφές και αναπαύτηκε εν Κυρίω χάρουσα την χαρά την άνεκκλήτητον. Αυτός κι αν είναι θάνατος!

Στο Μοναστήρι αυτό είχαν την ευλογημένη συνήθεια μια αδελφή, εκ περιτροπής, να διέρχεται τον εσωτερικό διάδρομο της Μονής μπροστά από τα κελιά των αδελφών και να λέγει δυνατά την μονολόγιστον ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με την αμαρτωλή», ούτως ώστε εάν ό νους μετεωριζόταν επέστρεφε, διά της υπενθυμίσεως τού γλυκύτατου ονόματος του Ιησού.

Άλλο ένα γεγονός της εποχής αυτής. Ήταν Κυριακή της Σαμαρείτιδος. Ο π. Φιλόθεος Ζερβάκος τούς λειτούργησε. Στη Θεία Λειτουργία διάβασε τη γνωστή μας ευαγγελική περικοπή. Όταν έφθασε στο σημείο πού λέει ό Χριστός μας στη Σαμαρείτιδα «πέντε άνδρες έσχες και ον έχεις ουκ έστι σου ανήρ», τότε μία πολύ απλή και αγαθή αδελφή του κοινοβίου άρχισε να φωνάζει και να λέγει. Δεν ντρέπεσαι να κάνης τέτοια πράγματα; Πω, πω, δεν ντρέπεσαι; Μόλις άκουσαν αυτά τα λόγια οι άλλες αδελφές άρχισαν να γελάνε. Δεν μπόρεσαν να κρατηθούν την ιερή αυτή ώρα τού Ευαγγελίου.

Μετά το πέρας της Λειτουργίας ό π. Φιλόθεος Ζερβάκος έβαλε κανόνα σ' όλες τις αδελφές να μην κοινωνήσουνε μερικές Κυριακές για το γέλιο τους αυτό. Οι μόνες πού δεν πήρανε κανόνα ήταν ή Γερόντισσα Μητροδώρα και ή υποτακτική της αδελφή Ευπραξία. Αυτές δεν γέλασαν αλλά κατάλαβαν την απλοϊκότητα και

αγαθότητα της αδελφής πού μίλησε έτσι την ώρα τού Ευαγγελίου. Τέτοια εγκράτεια είχανε.

Άλλη φορά πάλι ή Γερόντισσα Ευπραξία μου είπε ότι στο Μοναστήρι τους αυτό κάποτε έγινε ένας μεγάλος πειρασμός. Τότε οι δύο γερόντισσες Μητροδώρα και Ευπραξία δεν κατέβηκαν από το κελί τους ούτε και στις ώρες των ακολουθιών τους, για τρεις ημέρες. Αυτό έγινε για να μην πειραχθούν οι ίδιες κρίνοντας και κατακρίνοντας πρόσωπα και πράγματα. Τέτοια σύνεση και διάκριση και προσοχή συνειδήσεως είχαν αυτές οι ευλογημένες γερόντισσες.

Άλλο ένα γεγονός. Ήταν το τελευταίο Πάσχα στο μοναστήρι της. Μετά την Λειτουργία της Αναστάσεως πήγε στο κελί της και ξάπλωσε πάνω στο στρώμα της με τα ρούχα της. Προφανώς ήταν πολύ κουρασμένη και αποκοιμήθηκε. «Όταν ξύπνησε πήγε στην Εκκλησία για τον Εσπερινό της Αγάπης. Ποιόν Εσπερινό της Αγάπης αδελφή μου της είπαν οι άλλες αδελφές. Σήμερα είναι του Θωμά. Δεν μπορούσα να πιστέψω τί μου έλεγε ή Γερόντισσα.

Μπορεί να γίνει αυτό; Και όμως με βεβαίωνε ή Γερόντισσα Ευπραξία ότι έτσι ήταν. Δεν έφαγε, δεν ήπια τίποτε, δεν ξύπνησε για μια ολόκληρη εβδομάδα. Έγινε αναστολή όλων των λειτουργιών τού σώματός της.

Άραγε τί έγινε; Με άφησε να βγάλω μόνη μου τα συμπεράσματα. Ήταν απλή κόπωση ή έπεσε σε έκσταση και από ταπείνωση δεν μου το έλεγε; Απλά μου χαμογελούσε με νόημα και με βεβαίωνε ότι έτσι ήταν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΟΝΑΧΗΣ ΘΕΟΦΙΛΙΑΣ. ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ ΕΥΠΡΑΞΙΑ. ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΜΠΡΟΥΛΗ.ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ ΠΕΡΙΧΩΡΑ ΔΡΑΜΑΣ

apantaortodoxias.blogspot.gr